

اعداد تلخ درباره وضعیت زنان و دختران ایران

میلیون نفر جمعیت دختران در ایران، 1 میلیون دختر بالای ۳۵ سال به مجرد قطعی رسیده‌اند، 50 درصد زنان با تحصیلات عالی بیکارند، 18 درصد زنان فعال اقتصادی هستند، 2 درصد دختران ۱۵ تا ۳۴ سال بر اثر فوت یا طلاق بدون همسر هستند و 60 درصد زنان شاغل بیمه هستند.

۱۰ میلیون نفر جمعیت دختران در ایران، 1 میلیون دختر بالای ۳۵ سال به مجرد قطعی رسیده‌اند، 50 درصد زنان با تحصیلات عالی بیکارند، 18 درصد زنان فعال اقتصادی هستند، 2 درصد دختران ۱۵ تا ۳۴ سال بر اثر فوت یا طلاق بدون همسر هستند و 60 درصد زنان شاغل بیمه هستند.

به گزارش سلامت نیوز، روزنامه ایران نوشت: حدود 10 میلیون دختر در کشور وجود دارند که بیش از یک میلیون نفر از آنها به مجرد قطعی رسیدند. این آمارها را روز گذشته دکتر شهلا کاظمی پور، جمعیت شناس و استاد دانشگاه در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌ها اعلام کرده است و می‌گوید: در مجموع دختران ازدواج نکرده زیر ۵۰ سال کشور به بیش از یک میلیون نفر می‌رسد که این ارقام نشان می‌دهد، بیش از یک میلیون نفر از دختران بالای ۳۵ سال به سن مجرد قطعی رسیده‌اند و فرصت ازدواج برای آنها به حداقل رسیده است.

موضوعی که تعداد زیادی از کارشناسان، علت اصلی آن را افزایش تحصیلات و پیشرفت دختران، به نسبت سال‌های گذشته می‌دانند و معتقدند، حضور و استقلال مالی آنها باعث شده تا دختران دیگر به هر قیمتی تن به ازدواج ندهند. این در حالی است که دکتر لایق، نیره توکلی، جامعه شناس و فعال زنان، مجرد دختران را پدیده‌ای منفی نمی‌داند و به ایران، می‌گوید: دختران ما امروز آموخته‌اند که به هر قیمتی ازدواج نکنند و حق انتخاب داشته باشند. به همین علت، باید بدانیم که مجرد به معنای بدبخت بودن و زندگی نکردن نیست.

این جامعه شناس معتقد است، کاهش میزان ازدواج و افزایش مجرد دختران، به علت دگرگونی وضعیت زنان، دختران و الگوی ازدواج محصول جامعه امروزی است که نباید آن را لزوماً منفی دانست. توکلی از تغییر الگوی مادری در کشور هم خبر می‌دهد و می‌گوید: حتی الگوی مادری در جامعه امروزی تغییر کرده است. به طوری که امروزه دیگر داشتن 12 بچه به معنای مادر خوبی بودن تلقی نمی‌شود، به خاطر اینکه خانواده‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که تربیت فرزندان مهم‌تر از تعدد آنهاست.

در چندین دهه قبل، ما شاهد استقلال و تحصیل دختران نبودیم اما در کنار آن فجایع و ظلم‌های متعددی در حق آنها ایجاد می‌شد. به طور مثال، در گذشته برخی از دختران مجبور می‌شدند همسر دوم یک مرد شوند و در ادامه حتی برخی از هوو و آنها فرزندان زن و آنها دیگر را می‌کشتند.

هنوز در انتخاب مدیر مردان را بر زنان ترجیح می‌دهند توکلی، هرچند برخورد خانواده‌ها را با دختران مثبت ارزیابی می‌کند اما معتقد است هنوز نگاه جامعه نسبت به آنها برای اشتغال منفی است: هنوز زمانی که می‌خواهند یک مدیر را انتخاب کنند یک مدیر مرد را به زن ترجیح می‌دهند. به همین خاطر باید تلاش کنیم تا این نابرابری حل شود.

البته، خانواده‌های امروزی دیگر اجازه می‌دهند دختران شان به دنبال فعالیت‌های مختلف و مورد علاقه خود بروند و حتی به استقلال اقتصادی برسند. به طور مثال، دیگر شاهد تبعیض میان پسران و دختران نیستیم و دیگر خانواده‌ها فرزندان خود را به کلاس‌های مختلف موسیقی و زبان می‌فرستند و دیگر تصورات گذشته مبنی بر اینکه دختر، نون خور اضافیه و موجودی ناتوان است در فرهنگ خانواده‌های ما وجود ندارد.

وی با بیان اینکه میزان تحصیلات و توانایی دختران باعث شده تا به هر نوع زندگی تن ندهند توضیح می‌دهد: به کمک خانواده‌ها دختران امروزی از تحصیلات بالاتری برخوردار شدند اما هنوز محدودیت‌های کاری و شغلی برای آنها برطرف نشده است و شرایط برای اشتغال آنها فراهم نیست.

این جامعه شناس با تأکید بر اینکه شرایط و بسترهای جامعه برای فعالیت اجتماعی، ورزشی و اشتغال دختران مناسب نیست و آنها با موانع متعددی برای بهره‌مندی از حقوق طبیعی خود روبه‌رو هستند، ادامه می‌دهد: در طول سال‌های اخیر، خانواده‌های ایرانی محدودیت‌های زیادی را از سر راه دختران برداشته‌اند اما هنوز نگاه سنتی بخش‌هایی از جامعه به دختران تغییری نکرده است.

وی با اشاره به اینکه خوشبختانه شاهد برطرف شدن محدودیت‌های خانواده‌ها برای دختران هستیم اما هنوز از طرف رأس جامعه محدودیت‌ها وجود دارد و شرایط تغییر ویژه‌ای نکرده است، ادامه می‌دهد: معتقدم که در حال حاضر، طبقه متوسط ایران از نظر کمی و کیفی پیشرفت قابل توجهی کرده است که این موضوع موجب شده تا دختران نسبت به گذشته از وضعیت بهتری برخوردار شوند. به طوری که طبقه متوسط نسبت به آینده و استقلال اقتصادی دختران اهمیت می‌دهد. این فعال زنان معتقد است، تعداد زیادی از دختران کشور قربانی روابط جنسی می‌شوند و حتی خانواده‌ها نیز آنها را سرزنش می‌کنند.

به همین علت، لازم است تا فرهنگ‌سازی لازم برای آگاه‌سازی خانواده‌ها انجام شود. وی می‌گوید: دختران ما نسبت به حق و حقوق خود بی‌اطلاع هستند و آموزش‌های لازم را ندیده‌اند و همین موضوع باعث می‌شود تا بی‌عدالتی‌های متعددی در حق آنها صورت گیرد. به همین دلیل لازم است آموزش‌های لازم در زمینه حقوق دختران و نحوه دفاع از آنها آموزش داده شود.

این جامعه شناس ادامه می‌دهد: در سطح خانواده با امکانات بیشتری برای دختران مواجه هستیم اما این امکانات در جامعه برای آنها با محدودیت‌هایی روبه‌رو است. متأسفانه هنوز دختران ما آن‌طور که باید نتوانسته‌اند به عرصه‌های اجتماعی، شغلی و ورزشی مانند پسران وارد شوند که این موضوع نیاز به برنامه‌ریزی در سطح کلان کشور دارد.

توکل‌ی ادامه می‌دهد: به طور مثال در ماه مبارک رمضان، سانس استخرها بیشتر ویژه پسران است و دختران با محدودیت‌های متعددی روبه‌رو هستند. یا اینکه دختران هنوز در جامعه حق دوچرخه سواری و ورزش عمومی را ندارند. وی با اشاره به نابرابری مدیریت شهری در کشور برای دختران می‌گوید: طراحی و مدیریت شهری برای دسترسی دختران به امکانات اجتماعی و فرهنگی، مثل پسران برای آنها آماده نشده است حتی طراحی شهری برای عبور و مرور دختران و کودکان و عابران پیاده مناسب نیست.

ناامیدی و افسردگی آنها می‌داند و می‌گوید: با اینکه دختران عضوی از این جامعه هستند اما از حقوق برابر نسبت به پسران برخوردار نیستند و همین موضوع باعث افسردگی، سرخوردگی و ناامیدی در آنها شده است. وی با تأکید بر اینکه بی‌توجهی به حقوق دختران در جامعه باعث فشار و افزایش خشونت در آنها شده است، ادامه می‌دهد: برخی از دختران حتی به علت این ناعدالتی‌ها به خودشان هم آسیب می‌زنند و دچار خودآزاری می‌شوند.